

Начало > Търсене на практикуващи юристи > Видове юридически професии

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [en](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

английски

Swipe to change

Видове юридически професии

Ирландия

Настоящата страница предоставя преглед на юридическите професии в Ирландия.

Не съществува официален превод на езиковата версия, която разглеждате.

Тук ще намерите машинен превод на съдържанието. Моля, имайте предвид, че той се предоставя само с цел осигуряване на контекст.

Собственикът на настоящата страница не носи никаква отговорност за качеството на този машинно преведен текст.

-----български-----испанскичешкидатскинемскиестонскигръцкифренскихърватскииталианскилатвийскилитовски
унгарскималтийскинидерландскиполскипортугалскирумънскисловашкисловенскифинскишведски

Юридически професии — въведение

Съдебната власт в държавата се упражнява от съдиите в съответствие с член 34 от Конституцията и част от законодателството: основно Закона за (създаване на Конституцията и) съдилищата от 1961 г. и Закона за съдилищата от 1961 г. (допълнителни разпоредби), както е изменен.

Съдиите се назначават измежду кандидати от юридическите професии. Те са напълно независими в изпълнението на задълженията си. Тази независимост е заложена в Конституцията. Юридическата професия се дели на юристи (които се съсредоточават предимно върху пряката работа с клиенти) и педираци адвокати (които се специализират в защита и педиране в съда).

1. Съдии

Консултативният съвет за назначения в съдебната система определя и информира правителството за пригодността на лицата, предложени за заемане на съдебни длъжности. Консултативният съвет за назначения в съдебната система (КСНС) е създаден съгласно Закона за съда и съдебните служители от 1995 г. Съветът се състои от председателя на Върховния съд, председателите на Висшия съд, окръжния съд и районния съд, главния прокурор, определените представители на Адвокатската колегия и Правното общество и три лица, определени от министъра на правосъдието и законодателната реформа. Съдиите се назначават от президента по препоръка на правителството. Съдиите са независими и се подчиняват единствено на Конституцията и на закона. В съответствие с Конституцията броят на съдиите се определя периодично със закон. Върховният съд е съставен от председател (Chief Justice), , и седем редови съдии, наричани „съдии от Върховния съд“. Председателят на Висшия съд е също така член *ex officio* на Върховния съд. Висшият съд е съставен от председателя на Висшия съд, който е отговорен за общата организация на работата на Висшия съд, и редови съдии, наричани „съдии от Висшия съд“. Председателят на Върховния съд и председателя на окръжния съд са също членове *ex officio* на Висшия съд. Висшият съд е съставен от председател и трийсет и пет съдии. Окръжният съд е съставен от председател на окръжния съд и редови съдии, наричани „съдии от окръжния съд“. Председателят на районния съд е също така член *ex officio* на окръжния съд. Районният съд е съставен от председател на районния съд и други съдии, наричани „съдии от районния съд“. Възнагражденията на съдиите се определят с периодично приеман закон.

Съдиите се назначават измежду представители на юридическите професии на квалифицираните юристи или педирещите адвокати с достатъчен практически опит (без проучване). По отношение на районния съд раздел 29, параграф 2 от Закона за съдилищата от 1961 г. (допълнителни разпоредби) предвижда, че лице, което е педиращ адвокат или юрист и практикува от поне десет години, е квалифицирано да бъде назначено за съдия от районния съд. Раздел 30 от Закона за съдилищата и съдебните служители от 1995 г. предвижда, че лице, което е юрист или педиращ адвокат и практикува от поне 10 години, е квалифицирано да бъде назначено за съдия от окръжния съд. Законът за съдилищата и съдебните служители от 2002 г. предвижда, че лице, което е педиращ адвокат или юрист и практикува от поне 12 години, е квалифицирано да бъде назначено за съдия от Висшия съд или Върховния съд. Както бе посочено по-рано, съдиите са независими, тъй като те се подчиняват единствено на Конституцията и на закона, и съгласно член 34.5.1 от Конституцията при встъпване в длъжност декларират следното:

„В присъствието на Всемогъщия Бог аз тържествено и искрено обещавам и декларирам, че ще изпълнявам, надлежно и вярно и по възможно най-добрия начин според моите знания и правомощия, функциите на председател на Върховния съд (или в зависимост от случая), без страх или пристрастност, привързаност или злонамереност ще подхождам към всеки човек, и че ще спазвам Конституцията и законите. Нека Бог ме направлява и подкрепя.“

Съгласно Конституцията съдиите от Висшия съд и Върховния съд могат да бъдат отстранени от длъжност при доказано нарушение или нетрудоспособност след приемането на резолюции и от двете камари на Oireachtas (парламента на Ирландия). Законът за съдилищата от 1924 г. и Законът за съдилищата (районен съд) от 1946 г. предвиждат подобни законови разпоредби за съдиите от окръжния и районния съд.

2. Главен прокурор и директор на прокуратурата

Както е предвидено в член 30 от Конституцията, главният прокурор е „съветникът на правителството по правни въпроси и предоставя правни становища“. Той се назначава от президента след номинация от Taoiseach (ирландска дума за министър-председател) и е длъжен да се оттегли от поста си, когато това направи и Taoiseach. По принцип главният прокурор е практикуващ педиращ адвокат и старши адвокат. Няма правило, което да изисква от главния прокурор да прекрати частната си практика, но точно това е наложената през последните години практика.

В качеството си на юридически съветник на правителството главният прокурор разглежда подробно всички законодателни предложения, които правителството възнамерява да представи пред двете Oireachtas (камари на парламента), за да бъдат приети като закони. Главният прокурор също така съветва правителството по международни въпроси, например ратифицирането на международни споразумения. Друга функция на главния прокурор е да представлява обществеността при отстояване на правата на обществеността. Това се постига чрез започване или оспорване на съдебно производство. Въпреки че се назначава от Taoiseach, главният прокурор е независим в дейността си от правителството. От гледна точка на Конституцията главният прокурор винаги е главният ответник, когато се оспорва конституционността на законодателството.

Преди 1976 г. всички тежки престъпления за били разследвани от името на главния прокурор. Конституцията предвижда, че тази функция може да се изпълнява и от друго лице, упълномощено за това в закона. Така с раздел 2 от Закона за наказателното преследване от 1974 г., който влиза в сила през 1976 г., се създава службата на директора на прокуратурата, като идеята е тези функции да се изпълняват от служител, който е политически независим. Директорът се назначава от правителството, но той е държавен служител, поради което не подава оставка, когато падне правителството, за разлика от главния прокурор. Това гарантира приемственост в преследването на престъпленията. Законът от 1974 г. също така предвижда, че директорът на прокуратурата е независим в изпълнението на своите задължения. Той може да бъде освобождаван от длъжност от правителството, но това става единствено след изготвянето на доклад относно неговото здравословно състояние или поведение от комисия, включваща председателят на Върховния съд, съдия от Висшия съд и главния прокурор.

Следователно **директорът на прокуратурата (ДП)** е този, който взема решение дали на дадено лице трябва да бъде повдигнато обвинение за извършване на тежко престъпление и какво ще бъде обвинението. Всички престъпления се разследват от името на ДП, но повечето от по-малко тежките престъпления могат да се разследват от **Gardaí** (ирландската полиция), без да се изпраща преписка до ДП. В тези случаи ДП има правото да съветва Gardaí относно това как да се справят със случая. Въпреки че при наказателното преследване ДП поема функциите на Главния прокурор, последният ги запазва по отношение на случаи с международен характер, като например екстрадиция.

3. Служители на службата на съдилищата

Секретарите на съда и **съдебните служители** се назначават от Службата на съдилищата.

Служителите на съда са отговорни за общата администрация на съдилищата. Основната функция на секретаря на съда е да подпомага съдията по време на съдебното заседание и да гарантира ефикасното администриране, необходимо за нормалното функциониране на съдилищата.

Службата на съдилищата е независимо юридическо лице, което е създадено през ноември 1999 г. и е учредено от правителството, съгласно Закона за службата на съдилищата от 1998 г. Службата на съдилищата се отчита на министъра на правосъдието и равенството, а посредством него и на правителството.

Службата на съдилищата има пет задачи:

да ръководи съдилищата;

да предоставя услуги в помощ на съдиите;

да предоставя информация на обществото относно системата на съдилищата;

да предоставя, управлява и поддържа сградите на съдилищата, и

да предоставя улеснения за ползващите услугите на съдилищата.

4 Шериф

Всеки окръг в Ирландия има шериф, който е държавен служител и част от неговите отговорности е да изземва и продава стоки с цел погасяване на дълг след издаването на съдебно решение. Шерифите се назначават съгласно Закона за съдебните служители от 1945 г., а раздел 12, параграф 5 от закона ограничава назначаването на позицията до лица, които са пледиращи адвокати или юристи и са практикували пет години, или до такива, които са работили не по-малко от пет години като служители по управлението или главни асистенти на помощник-шериф или на шериф. Раздел 12, параграф 6, буква ж) от закона гласи, че условията за наемане на работа за всеки шериф, който се подчинява на горепосочените раздели от закона, се определят периодично от министъра на финансите след провеждане на консултации с министъра на правосъдието и равенството.

5. Юристи

Правното общество на Ирландия контролира обучението на студентите, които искат да станат юристи и имат дисциплинарни правомощия върху квалифицираните юристи. За да станат юристи, студентите е необходимо да преминават период на стажуване в продължение на три години и трябва да завършат курсовете на обучение, организирани от Правното общество на Ирландия. За да бъдат допуснати до курсовете на обучение, е необходимо да притежават диплома от университет или равностойна такава — това е известно като изискването за предварителна проверка (Preliminary Examination requirement). Ако отговарят на тези изисквания, е необходимо да преминават заключителния изпит на Обществото, който е разделен на няколко раздела, известни като FE-1, FE-2 и FE-3. Изпитът FE-1 включва осем основни предмета: дружествено право, конституционно право, договорно право, наказателно право, равенство, право на Европейската общност, вещно право и деликтно право. В следващите раздели са включени професионални курсове. FE-2 е известен като професионален курс и се състои от 14 седмици интензивни лекции, последвани от изпит и 18 месеца вътрешно обучение, което е част от стажа на студента. Курсът FE-3, наричан още курс за напреднали, се състои от седем седмици интензивни лекции, последвани от изпит. След приключване на този курс лицето има право да бъде допуснато за вписване в списъка на юристите. Съгласно раздел 51 от Закона за юристите (изменение) от 1994 г. квалифицирани пледиращи адвокати могат да станат юристи, без да е необходимо да преминават през пълната програма на обучение, описана за юристите стажанти.

Всеки квалифициран юрист е обект на дисциплинарните правомощия на Правното общество. Съгласно законите за юристите от 1954 г. до 1994 г. дисциплинарният трибунал на Правното общество е оправомощен да разследва твърдения за нарушения, например злоупотреба със средства, и въпросът може да бъде отнесен до председателя на Висшия съд. Председателят има правомощието да отнеме правото за практикуване на даден юрист, както и да отмени прекратяване. Дисциплинарният трибунал е оправомощен да изисква възстановяването на средства на клиенти, ако се окаже, че юристът е поискал твърде голяма сума.

Нормативен акт 732 от 2003 г. и регламентите на Европейските общности от 2003 г. (установяване на юристи) предвиждат, че адвокатите от държавите членки, които искат да осъществяват професионална дейност като пледиращи адвокати, подават молба до Адвокатската колегия или Правното общество за съответната регистрация. Заявлението се разглежда и ако бъде одобрено, се издава сертификат за регистрация.

Обжалване срещу решение за отказ на Адвокатската колегия или Правното общество се разглежда от Висшия съд.

6. Пледиращи адвокати

Почетното общество на Кингс Инс (Honorable Society of King's Inns) предоставя следдипломно юридическо обучение, след завършването на което се присъжда степен пледиращ адвокат за тези, които искат да практикуват в колегията, както е известна колективно професията. Кингс Инс (King's Inns) функционира като доброволно общество, което е под контрола на старшите членове на Почетното общество на Кингс Инс, които са членове на съдебната система и старши пледиращи адвокати. Приемът за обучение се извършва чрез приеман изпит за всички, получили диплома по правни науки от Кингс Инс (King's Inns Diploma in Legal Studies) или получили юридическо образование. Продължителността на курса на обучение по правни науки е две години (задочно), а курсът на обучение за пледиращи адвокати (Barrister-at Law Course) е редовен едногодишен курс или модулен двугодишен курс. След успешно завършване на курса на обучение студентите се вписват в колегията към Върховния съд от председателя на Върховния съд, а пледиращите адвокати се вписват, като подписват списъка с членове на колегията след края на церемонията. Има обаче и други изисквания, които трябва да бъдат изпълнени преди да могат да упражняват платена юридическа дейност.

За да могат да практикуват, пледиращите адвокати трябва да бъдат членове на Юридическата библиотека. Срещу заплащане на годишна такса Юридическата библиотека предоставя място за работа и достъп до юридическите текстове и материали. Преди да стане член на Юридическата

библиотека всеки пледиращ адвокат трябва да избере ръководител, който е утвърден пледиращ адвокат с най-малко пет години опит. Докато е под негово ръководство, което обикновено е за година, придобилият наскоро квалификация пледиращ адвокат е известен като „devil“.

Ръководителят въвежда „devil“ в практическата работа на пледиращия адвокат, а той обикновено му помага при изготвянето на писмените становища за съда, при извършване на правни проучвания и присъства в съда от негово име.

Генералният съвет на Адвокатската колегия на Ирландия, орган, който не е законово регламентиран, следи за поведението на пледиращите адвокати. Съветът се избира ежегодно от членовете на колегията и издава Кодекс за професионално поведение, който се изменя периодично от членовете на колегията. Кодексът за поведение определя какво се изисква от пледиращите адвокати.

Твърдения за нарушения на Кодекса за поведение се разследват от Комитета за професионални практики към Адвокатската колегия, който не е съставен от членове на колегията. Комитетът има правомощията да налага глоби и да издава предупреждения, както и да отстранява или изключва даден член от Юридическата библиотека. Жалби срещу решения на комитетата могат да бъдат подавани пред Съвета по обжалванията, който включва съдия от окръжния съд и член, който не е свързан с професията.

По принцип пледиращите адвокати са задължени да получават указания от юристите и прекият достъп до тях е забранен. Тази практика бе разгледана от Комисията за лоялна търговия, която в доклада си от 1990 г. отбеляза, че пълната забрана на пряк достъп е ограничителна практика и следва да бъде заличена от Кодекса за поведение. Комисията прие, че в конкретни случаи е желателно постоянно участие на юрист. Комисията препоръча да няма закони или други правила, които да изискват физическото присъствие на юриста в съда с цел да инструктира адвоката. Тези препоръки не са приложени в тяхната цялост, но в Кодекса за поведение са направени редица изменения, които позволяват пряк достъп от определени одобрени професионални органи.

Пледиращите адвокати са или младши, или старши адвокати. Традицията е членовете на колегията да практикуват като младши адвокати за няколко години преди да вземат решение дали искат да станат старши адвокати. Това не е въпрос на автоматично повишение и някои от младшите адвокати ще решат да не кандидатстват изобщо. По принцип повечето пледиращи адвокати решават да станат старши адвокати след 15 години практика. Тези, които желаят да станат старши адвокати, подават заявление до главния прокурор за одобрение, но действителното назначение се извършва от правителството по препоръка на главния прокурор, който също така поддържа връзка с председателя на Върховния съд, председателя на Висшия съд и председателя на Адвокатската колегия.

По правило младшият адвокат подготвя писмени становища и води някои дела в съда, обикновено, но не изключително, в нисшестоящи съдилища. Задълженията на старшия адвокат включват подробно разглеждане на писмените становища, изготвени от младшия адвокат, и водене на по-трудните случаи във Висшия съд и Върховния съд.

7. Секретари в окръжни съдилища

Секретарите в окръжните съдилища са квалифицирани юристи, които се назначават от правителството. Те изпълняват квазисъдебни функции във връзка с окръжния съд и отговарят за управлението на службите на окръжния съд.

Те могат да действат и като **окръжни шерифи (County Sheriff)** (с изключение на Дъблин и Корк).

8. Нотариуси

Нотариусите се назначават от председателя на Върховния съд, заседаващ в открито заседание. Нотариусите изпълняват следните основни функции:

удостоверяване на истинността на документи;

заверка и потвърждаване на подписи върху документи;

изпълнение на нотариални жалби по отношение на търговски документи като менителници, записи на заповед и дела, свързани с морски въпроси; приемане на потвърждения, декларации и (освен по отношение на производствата пред ирландски съдилища) писмени показания.

Заявления се подават чрез петиция, която показва мястото на пребиваване и професията на вносителя на петицията, броя на нотариусите в района, населението на района и обстоятелствата, показващи необходимостта от нотариус и/или причините за освобождаване на мястото. Петицията трябва да бъде потвърдена от писмена клетвена декларация от вносителя на петицията, в която е изложено свидетелство за пригодност, обикновено подписано от шестима местни юристи и шестима ръководители на местната бизнес общност. Петицията се отнася до председателя на Върховния съд чрез известие за движение, което е разгледано от службата на секретаря на Факултета за нотариуси към Върховния съд в Ирландия, секретаря на Правното общество и всички нотариуси, практикуващи в окръга на лицето, подало заявлението, и съседните окръзи.

Обичайната практика е за нотариуси да бъдат назначавани единствено юристи. Ако някое лице, което не е юрист, кандидатства за нотариус, Правното общество ще изисква вносителят на петицията да предостави на председателя на Върховния съд гаранция, че не се занимава с прехвърляне на недвижими имоти или със законна дейност, която обикновено се извършва от юристи. Всички вносители, които желаят да бъдат назначени за нотариуси, трябва да преминат изпит, определен от Факултета на нотариусите в Ирландия.

Бележка:

Въпроси относно текущото възнаграждение на главния прокурор, директора на прокуратурата, служителите на съда и шерифите могат да бъдат **изпратени чрез електронно писмо** или

изпратени по пощата на адрес

Human Resources,
Department of Finance,
Merrion Street,
Dublin 2.

Пледиращите адвокати са самостоятелно заети лица и приходите им се различават значително.

Юристите също могат да бъдат самостоятелно заети лица (като притежават собствена практика) или служители и техните приходи също се различават значително.

Нотариусите определят такси за заверените от тях документи. Няма законодателство, уреждащо таксите, но нотариусите обикновено определят таксите въз основа на време, пътуване и сума, която се очаква даден специалист да определи за услугите си.

Последна актуализация: 11/11/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.